

[Langkilde.]

skulle kunne gribe ind over for bevillingshavere, der udelukkende spiller underlødige pornofilm, og jeg vil erkende, at der ligger en mulighed for, at der også skulle eksistere lødige pornofilm; det er i alt fald ikke udtryk for nogen opfattelse i udvalget.

Vi kan altså anbefale ændringsforslaget, og flertallet vil anbefale ved tredje behandling at stemme for lovforslaget, som det foreligger, mens mindretallet, hr. Vestergaard Poulsen, anbefaler, at man stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Niels Jørgen Nielsen: Det er kun to år siden, at vi her i tinget havde spørgsmålet om pornografi til debat, og dengang blev der jo efter en grundig udvalgsbehandling trukket et skarpt og klart skel imellem tekst og billeder. Frigivelsen af pornolitteraturen blev først og fremmest begrundet med de meget store vanskeligheder, der har vist sig, når der i praksis skal trækkes grænser for, hvad der til forskellige tider må betegnes som pornografisk. Straffelovrådet giver klart udtryk for, at de samme vanskeligheder ikke gør sig gældende over for de utugtige billeder, hvor det efter straffelovrådets udtalelser altovervejende drejer sig om masseproduktion, hvis åbenbare formål alene er økonomisk spekulation.

På denne baggrund har det foreliggende lovforslag undret mange ud over landet. Som begrundelse for forslaget om frigivelse af de pornografiske billeder fremhæver justitsministeren bl. a., at salget af pornolitteratur er gået tilbage, siden den blev frigivet, og heraf slutter man så, at der kan ventes noget tilsvarende for billederne. Så vidt jeg har fået oplyst, foreligger der ikke nogen statistik over salget af pornografiske bøger og skrifter, så det er ikke til at få eksakte oplysninger om udviklingen. De fleste har vel nok en fornemmelse af, at ministerens vurdering er rigtig, og den deles jo også af Dansk Forlæggerforening. Hvorvidt det formindskede salg har noget med frigivelsen at gøre, er jo imidlertid et spørgsmål. Hævder man noget sådant, kan det ifølge sagens natur kun blive et postulat. Det kan man med lige så stor ret tro på eller lade være, og jeg slutter mig til det sidste, og finder bl. a. støtte for dette synspunkt i en bemærkning af den nuværende

justitsminister, der ved 1967-lovens behandling gav udtryk for, at pornobølgen vel allerede var i aftagende. Jeg tror, at denne vurdering var rigtig, og jeg tror, at det er det forhold, der har været den væsentligste årsag til den efter min mening gode udvikling, der har kunnet konstateres.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi også før eller siden vil opleve en reaktion imod de perverse billeder; og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg anser en sådan mentalitetsændring for at være af større værdi end lovtekster, men det er ikke min opfattelse, at man fremmer en sådan reaktion ved at give frit løb for produktion og salg. Derfor synes jeg, der er grund til at rejse spørgsmålet om, hvilke interesser det er, man tilgodeser ved frigivelsen af pornobillederne.

Argumentationen fra tilhængerne af frigivelsen går jo i almindelighed på, at folk selv skal have lov til at bestemme, hvad de vil se, og hvad de vil læse. Justitsministeren tilføjer, at det er hans opfattelse, at man ved at overlade spørgsmålet til personlig afgørelse vil styrke udviklingen henimod at give den enkelte borger større frihed til at tilrettelægge sit eget liv med det deraf følgende større ansvar. Rent principielt og teoretisk er det et synspunkt, som de allerfleste af os sikkert kan give tilslutning. De samme synspunkter kan man imidlertid gøre gældende til forsvar for ophævelsen af enhver beskyttelseslovgivning, og alligevel er der ingen ansvarlig lovgiver, der vil gå ind for noget sådant.

I praksis er forholdene ikke nær så enkle som i teorien. De hårde kendsgerninger er jo, at der altid er mennesker, der er parat til at spekulere i deres medmenneskers svagheder. Nogle spekulerer i den økonomiske svaghed, pornofabrikanterne spekulerer i den etiske svaghed, og at det er en ganske givtig spekulation, har vi deres egne ord for: storfabrikanter taler om årsfortjenester på 500.000 kr.

Det er jo sådan, at der er både positive og destruktive kræfter nedlagt i ethvert menneske, det gælder på det seksuelle som på andre livsområder. Det er min opfattelse, at det friest mulige og uuhæmmede afløb for alle drifter og tilskyndelser ikke vil virke opbyggende på personligheden og styrke forholdet til vore medmennesker, og derfor er pornofabrikanternes spekulationer i deres